

Hele Udvalget er enigt med Ministeren om, at det næste Skridt, der skal gøres, er at søge at tilvejebringe Reformen, der kunne ophjælpe Erhvervslivet paa Øerne, Reformen, der gaa i Retning af et forbedret Sygeplejevæsen, Fattigvæsen og ikke mindst ved et forbedret Skolevæsen at hæve Befolkningen, thi her staar det jo kun daarligt til paa Øerne, her er der meget at gøre. Først maa vi imidlertid gøre det, som her foreslaas, saa komme i anden Række de nævnte Reformen. Hvor megen Pris jeg end sætter paa, at man udvider Valgretten og indfører en Formue- og Indtægtsskat derovre, mener jeg, at det er alt sammen Ting, der kunne vente. Det vil være rettest at forhandle med Kolonialraadene derom. Thi det kan ikke nægtes, at jo bedre Forholdet er mellem dem og Lovgivningsmagten, jo bedre Forstaaelse der er om, hvad der skal gøres, des lettere vil Udførelsen af disse Ting blive, des større Grund har man til at vente, at der fra begge Sider vil blive taget fat paa at bringe Øerne paa Fode.

Den højtærede Minister sluttede med en Anmodning til mig om at tage mit Ændringsforslag om Størrelsen af Gendarmerikorpset tilbage. Den højtærede Minister begyndte med at udtale, at der var ikke, selv overfor det Mindretal, som det ærede Medlem for Vejle Amts 5te Valgkreds (J. J. Jensen) repræsenterer, principiel Forskel mellem Regeringens Forslag og det Standpunkt, Mindretallet indtog. Derimod sluttede den ærede Minister med at ville vise os, at der er en principiel Forskel mellem ham og mig angaaende Spørgsmaalet om Gendarmerikorpsets Størrelse. Jeg tror dog ikke, det gaar an at hævde den Paastand. Vi ere begge enige om, at det er Lovgivningsmagts Pligt at oprette et Gendarmerikorps paa Øerne; hvad vi ikke ere enige om, er dets Størrelse. Jeg mener, at man uden Skade kan indskrænke Korpset til 80 Mand. Jeg udviklede i Gaar mine Grunde dertil, og jeg skræmmes ikke med den Trusel, som den højtærede Minister vilde skræmme mig med, at jeg har Valget mellem paa den ene Side at faa disse Reformen vedtagne og paa den anden Side, hvis mit Forslag om Korpsets Indskrænkning med 20 Mand vedtages, at faa det hele sprængt. Nej, saa bange er jeg ikke for Virkningen af mine Ændringsforslag. Jeg tror, at Lovgivningsmagten har Ret til at øve nogen Indflydelse paa dette Spørgsmaal, selv om der foreligger en Aftale mellem Ministeren og Kolonialraadene. Vi ere altsaa ikke

uenige i Princippet, der er kun en Gradsforskel mellem os, men skulde Lovgivningsmagten ikke have Ret til paa noget som helst Punkt at forandre de Aftaler, der ere truffet mellem Finansministeren og Kolonialraadene, forekommer det mig, det er for lille en Rolle, den ærede Minister tildeler os her. Jeg nærer den Overbevisning og bestyrkes deri ved at se det Forslag, der i sin Tid har foreligget fra et af Kolonialraadene, at den af mig foreslaede Styrke er tilstrækkelig til Varetagelsen af det Formaal, der bliver sat det Gendarmerikorps, alle ere villige til at oprette.

Tanken om at lade Polititjenesten udføre ved et udsendt Orlogsskib, hvorom der har været Tale, men som der ikke foreligger Forslag om, har jeg ikke kunnet give min Tilslutning. Hvor brave og dygtige vore Sømand end ere, ere de neppe vel skikkede til Polititjenesten i Land. Jeg er bange for, at Formaalet ikke vilde fyldestgøres paa den Maade. (Afbrydelse af *Bluhme*). Jeg ved, den ærede Ordfører har en anden Betragtning, men han har dog ikke turdet stille Forslaget i den Retning, skønt hans gamle Sømandshjerte slaar varmt, hver Gang han hører Tale om at sende et Orlogsskib ud i Verden.

Jeg kan, som sagt, ikke føje den ærede Minister i at tage mit Ændringsforslag tilbage; det er stillet efter moden Overvejelse, og jeg vil overlade til Tinget, hvorledes det vil stille sig til dette Spørgsmaal, det eneste, der overhovedet her er den ærede Minister og mig imellem.

Finansministeren (*Vilhelm Lassen*):

Jeg har ikke sagt, at det ærede Medlem (Berntsen) havde Valget mellem enten at se sine Ændringsforslag forkastede eller opleve, at Loven ikke blev vedtagen. Jeg har sagt følgende, som jeg synes har nogen Berettigelse. Det ærede Medlem har paa alle Punkter taget Hensyn til Overenskomsten med Kolonialraadene, og navnlig har han med Hensyn til det finansielle erkendt, at det var nødvendigt, at der kom en ren Aftale, blev gjort rent Bord. Aftalen med Hensyn til Gendarmernes Antal er et Led i hele den finansielle Ordning. Det er nødvendigt efter Kolonialraadenes Mening at have et saa stort Antal, for at der kan spares saa meget paa Politidgifterne, at Øerne kunne paatage sig de Byrder, der paalægges ved Loven. Derfor udtalte jeg min Forundring over, at det ærede Medlem, der paa alle andre Punkter tager Hensyn til Kolonialraadene, vægrer sig ved at gøre det paa dette ene, hvor